

Ministerstvo kultury

Maltézské náměstí 471/1
118 11 Praha 1

Telefon: 257 085 111
Fax: 224 318 155
E-mail: epodatelna@mkcr.cz

V Praze dne 4. 9. 2020
č. j. MK 52577/2020 OPP
sp. zn. MK-S 11856/2019 OPP
Vyřizuje/linka: Dědková Olga Mgr./428

Středočeský kraj
Zborovská 81/11
150 00 Praha 5 - Smíchov

Krajská správa a údržba silnic Středočeského kraje, příspěvková organizace
Zborovská 81/11
150 00 Praha 5 - Smíchov

Česká republika
Povodí Vltavy, státní podnik
Holečkova 3178/8
150 00 Praha 5 - Smíchov

ROZHODNUTÍ

Ministerstvo kultury jako příslušný orgán státní správy na úseku státní památkové péče ***p r o h l a š u j e*** podle ustanovení § 2 odst. 1 písm. a) zákona č. 20/1987 Sb., o státní památkové péči, a zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, oba ve znění pozdějších předpisů, **most přes Pilský potok, na pozemku parc. č. 2470/1, 2646/14, 2646/1, 2646/15, 2470/2, k. ú. Dobříš, obec Dobříš, okres Příbram, Středočeský kraj, z a k u l t u r n í p a m á t k u.**

V tomto řízení dle § 27 odst. 1 písm. b) zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů, je účastníkem řízení: Středočeský kraj, Zborovská 81/11, 150 00 Praha 5 – Smíchov, IČO: 70891095; Krajská správa a údržba silnic Středočeského kraje, příspěvková organizace, Zborovská 81/11, 150 00 Praha 5 – Smíchov, IČO: 00066001; Česká republika, Povodí Vltavy, státní podnik, Holečkova 3178/8, 150 00 Praha 5 – Smíchov, IČO: 70889953.

Nedílnou součástí výroku tohoto rozhodnutí je Příloha č. 1 s orientačním zákresem umístění kulturní památky (most přes Pílský potok, na pozemku parc. č. 2470/1, 2646/14, 2646/1, 2646/15, 2470/2, k. ú. Dobříš, obec Dobříš, okres Příbram, Středočeský kraj) do kopie katastrální mapy. Nedílnou součástí rozhodnutí je popis a 2 identifikační fotografie kulturní památky (Příloha č. 2).

Odůvodnění

Ministerstvo kultury obdrželo od Ing. Pavla Vermacha, Ph.D., podnět k prohlášení mostu přes Pílský potok, na pozemku parc. č. 2646/1, k. ú. Dobříš, obec Dobříš, okres Příbram, Středočeský kraj, za kulturní památku.

Odůvodnění podnětu: „Tzv. „Karlův Most na Dobříši“ je památkou, která významně dokladuje tvůrčí schopnosti a práci člověka v oboru mostní stavitelství (pro jejich hodnoty umělecké a technické) a dokladuje též citlivý přístup k začlenění technické stavby v krajině. Svých řešením je ojedinělou miniaturní replikou Karlova Mostu v Praze. Současně má přímý vztah k místně významné historické události.“

Ministerstvo kultury podnět vyhodnotilo a zahájilo správní řízení o prohlášení předmětného mostu za kulturní památku. Účastníci řízení byli o zahájení řízení vyrozuměni podle § 3 odst. 2 zákona č. 20/1987 Sb., o státní památkové péči, ve znění pozdějších předpisů, dopisem Ministerstva kultury ze dne 29. 1. 2020, pod č. j. MK 7319/2020 OPP, a byli informováni o svých právech a povinnostech v řízení.

K podnětu se vyjádřil, na základě § 3 odst. 1 zákona č. 20/1987 Sb., o státní památkové péči, ve znění pozdějších předpisů, Městský úřad Dobříš, odbor výstavby a životního prostředí, oddělení výstavby, který ve svém vyjádření ze dne 13. 2. 2020, č. j. MDOB 6536/2020/Moch, sp. zn. MDOB/1239/2020/VŽP, s prohlášením předmětného mostu za kulturní památku souhlasil s odůvodněním: „Kamenný čtyřobloukový most přes Pílský potok v Pražské ulici se nachází na intenzivně využívaném hlavním silničním tahu ve směru z Dobříše na Prahu, který je lemován kaštanovým stromořadím. Původně byl v těchto místech brod, který je spojován s tragickým úmrtím mladé dívky, na jejíž památku byl most následně postaven a opatřen sochou sv. Jana Nepomuckého. Na povodní straně mostu zůstal zachován podstavec sochy. Most s hranolovými pilíři, s břitovými ledolamy na návodní i povodní straně a segmentovými klenbami byl opakovaně opravován betonem i torkretem. Původní plně parapetní zídky byly nahrazeny nejprve betonovými sloupky s jednoduchým zábradlím, a po roce 1974 ocelovými trubkami. Dosud nebyl proveden podrobný stavebně technický průzkum objektu.

Most se nachází v těsné blízkosti památkového ochranného pásma zámku Dobříš rejstř.č.3344. Dobříš dosud nemá na svém území žádnou mostní stavbu prohlášenou za kulturní památku. V případě kvalitně konstrukčně řešeného mostního objektu přes Pílský potok, se jedná o poslední dochovaný kamenný historický most v Dobříši, který je navíc spojený s historicky ověřenou událostí. Velký zájem o zachování mostu projevili i občané Dobříše a veřejnost. Na podporu jeho záchrany vznikla petice, kterou podpořilo několik set

signatářů. Petice byla předložena k projednání v Zastupitelstvu města. Zastupitelstvo města vyjádřilo podporu prohlášení mostu přes Pílský potok za kulturní památku na svém zasedání dne 27.01.2020.

Most je kvalitní ukázkou klasicistního stavitelství, souvisí s historickou událostí místního významu a je projevem tvůrčích schopností a práce člověka. Má tedy bezesporu historickou a technickou hodnotu.

V souladu s ustanovením § 3 odst. 1 zákona č. 20/1987 Sb., o státní památkové péči, ve znění pozdějších předpisů, se dále vyjádřil Krajský úřad Středočeského kraje, Odbor kultury a památkové péče, který ve svém vyjádření ze dne 24. 2. 2020, č. j. 026431/2020/KUSK, sp. zn. SZ_026431/2020/KUSK, uvedl: „Klasicistní čtyřobloukový kamenný „Karlův most“ v Dobříši most se nachází v místě křížení ulice U Pílského potoka a komunikace Pražská. Most byl vystavěn na komunikaci Pražská, která byla historicky součástí císařské trasy „pasovské“ mezi Prahou a Pasovem (pozn. komunikace přes Prahu, Zbraslav, Dobříš, Strakonice, Vimperk, Pasov). Významná komunikace vedla v předpolí barokního dobříšského zámku a byla lemovaná alejí. V místě mostu se původně nacházel brod. Dle paměti byl most vybudován po tragické události - utonutí nevěsty Marie Anny Kloiber z Českého Krumlova v roce 1829 při přejezdu v tehdejšímu brodu, což je doloženo i záznamem v dobříšské matrice. Na základě této nešťastné události byl rok poté vystavěn na místě nebezpečného brodu kamenný most, údajně s finanční podporou rodiny Marie Anny Kloiber. Most byl vystavěn ve 30. letech 19. stol. jako zmenšenina pražského Karlova mostu, podle kterého je také nazýván. Existenci mostu ve 30. letech 19. stol. dokumentují i mapy stabilního katastru. Spojitost s tragickou událostí utonutí dokládala i socha sv. Jana Nepomuckého symbolizující spojení s vodou, která však byla odstraněna v 70. letech 20. stol. a kterou dnes připomíná pouze sokl na mostě. Tragédii dokládá dle historických fotografií i nápis na podstavci. Autorství sochy sv. Jana Nepomuckého je neznámé, dle dochovaných fotografií se jednalo o kvalitní regionální sochařské dílo. Údajně, dle místních občanů, je socha sv. Jana Nepomuckého, resp. fragmenty, dochována, neznámo však kde. Dle historických fotografií měl most plně parapetní zdi, které byly v 2. pol. 20. stol. zbourány a nahrazeny kovovým zábradlím.

Most je dosud funkční, je součástí frekventované silniční obousměrné komunikace Pražská. Most je dlouhodobě neudržovaný, v minulých letech byl most opatřen torkretováním. Ze zanesených žlabů, je patrné nefunkční odvodnění. Stavebně-technický stav mostu vyžaduje v blízké době přijetí řešení, která zajistí v delším časovém horizontu bezpečnost a provozuschopnost na tomto dopravním úseku. Středočeský kraj, vlastník této komunikace, připravuje projekt vybudování nového mostu.

Předmět návrhu je hodnotnou ukázkou mostního stavitelství 1. pol. 19. stol., byť se jedná o stavbu menšího rozsahu a regionálního významu. Na území Dobříše představuje tato stavba poslední dochovaný kamenný most. Památková hodnota mostu je snížena novodobými zásahy - destrukcí parapetních zdí a sochy. Novodobé zásahy autenticitu stavby narušily, je však dochovaná její hlavní část - celé mostní těleso. Most situovaný na významné historické císařské trase má rovněž význam jako doklad vývoje sídla Dobříš a jeho historického urbanismu. Typově se jedná v podstatě o inundační most. Stavba vznikla jako upomínka nešťastné události a náprava nevyhovujícího stavu přechodu přes brod a tato událost je stále v pamětech města.

Národní památkový ústav - územní odborné pracoviště středních Čech, předkladatel a zpracovatel návrhu, doporučil, po projednání v územní hodnotitelské komisi, most k prohlášení za kulturní památku. Metodické centrum technických památek a průmyslového dědictví územního odborného pracoviště NPÚ v Ostravě prohlášení za kulturní památku nedoporučilo, avšak uvedlo, že most je hodnotnou památkou místního významu, která

nepostrádá památkové hodnoty a měla by být zachována.

Ochrana tohoto typu dopravních staveb, v místech kde je nutné zohlednit kromě veřejného zájmu památkové péče, rovněž veřejný zájem funkční dopravní infrastruktury, vyžaduje podrobnější analýzu, jejíž součástí by mělo být především podrobné zhodnocení stavebně-technického stavu, statické posouzení specialisty na mostní konstrukce, ekonomická rozvaha projektu a jeho realizace, vyhodnocení variant řešení. Mnohdy je možné najít i řešení rekonstrukce, která zachovají památkovou hodnotu stavby a zároveň umožní její plnohodnotné funkční využití jako dopravní komunikace. Příkladem toho jsou v nedávné době provedené obnovy kulturních památek - na území Středočeského kraje např. most v obci Sazená nebo most v obci Žleby, část Kamenné mosty, který získal cenu za dopravní infrastrukturu - obnova technické památky v soutěži Stavba roku Středočeského kraje 2019, v Plzeňském kraji zrekonstruovaný gotický most v Rabštejně nad Střelou, nebo most Dobromilicích v Olomouckém kraji. Obnova historické stavby může být pojata nejenom v konzervativním duchu, ale může představovat i skloubení současného kvalitního stavebně-architektonického řešení s dochovanými historickými částmi.

Stavba mostu naplňuje ustanovení § 2 odst. 1 písm. a) zákona č. 20/1987 Sb., o státní památkové péči, ve znění pozdějších předpisů pro prohlášení za kulturní památku. Krajský úřad Středočeského kraje, Odbor kultury a památkové péče ve věci návrhu na prohlášení za kulturní památku - most přes Pílský potok na pozemku parc. č. 2646/1, k. ú. Dobříš, obec Dobříš, okres Příbram, doporučuje posoudit technické možnosti zachování mostu na základě obomých posudků, proporcionalitu výše uvedených veřejných zájmů.“

Ministerstvo kultury dále obdrželo stanovisko Národního památkového ústavu, územního odborného pracoviště středních Čech v Praze, který ve svém dopise ze dne 21. 1. 2020, č. j. NPU-321/85712/2019, prohlášení předmětného mostu za kulturní památku doporučil. Jako důvod uvedl: „*Památková hodnota mostu je v tomto případě hlavně kulturně-historická a urbanistická. Jeho vznik je spojen s rozvojem silniční sítě v 1. polovině 19. století a jako takový reprezentuje kvalitní ukázkou mostního klasicistního stavitelství. I přesto, že jeho vzhled byl v průběhu 2. poloviny 20. století ochuzen o původní parapetní zídku a sochu sv. Jana Nepomuckého, je připomínkou důležitosti města v rámci císařské cesty vedoucí z Prahy do Pašova a důležitým urbanistickým bodem dnešní Dobříše. Most v 19. století neplnil jen dopravní službu, ale také reprezentoval majitele panství. Nacházel se před vstupem do města, které se právě v 1. polovině 19. století začalo rozrůstat. Stojí v bezprostřední blízkosti rozlehlého zámeckého areálu s architektonicky upravenými zahradami a parkem. Součástí celé kompozice města byl nejen vlastní zámecký areál, náměstí, církevní stavby a rybníky, ale bezpochyby právě také příjezdové cesty lemované alejemi, s kvalitními mosty přes místní vodoteče. Město Dobříš patřilo až do poloviny 20. století mezi jedno z nejmalebnějších středočeských měst. Od 60. let 20. století však jeho jádro bylo zásadně pozměněno novodobou zástavbou, která neadekvátně nahradila původní domy z 19. století, a tyto negativní zásahy jsou v urbanismu města citelné dodnes a v mnohém se nadále prohlubují. I toto hledisko je potřeba zohlednit při definování památkové hodnoty mostu přes Pílský potok. Jedná se o poslední kamenný historický most v Dobříši, který navíc připomíná nejen historickou slávu Dobříše v podobě císařské cesty, ale také místní pověst tradovanou na základě historicky ověřené události - utonutí dívky, na jejíž vzpomínku její rodiče nechali postavit most se sochou sv. Jana Nepomuckého.*

Z architektonického hlediska se jedná o klasicistní most s kvalitní, pevnou a pokročilou konstrukcí, odpovídající inundačním mostům. Kvalitě konstrukčního řešení odpovídá také vyzdění pilířových zdí a jejich břitových čel z přesných kamenných kvádrů i čelních oblouků z přesných klenáků. Časově jej lze srovnat s konstrukčně jednoduššími mosty například ve Vyšehořovicích, Klášterní Skalici (zbourány v roce 2015) a Tvoršovicích. Mezi

středočeskými památkami nejsou kamenné mosty z tohoto období příliš zastoupeny - pro ilustraci jmenujme např. rozsahem srovnatelný most v Žišově, či poněkud větší a kvalitnější mosty ve Vrchlicích, či jeden z přelomu 18. a 19. století v Dobročovicích. Právě menší mosty jsou v současné době poměrně ohroženy, a to z důvodu jejich, mnohdy bezdůvodné, modernizace.“

Přílohou vyjádření Národního památkového ústavu, územního odborného pracoviště středních Čech v Praze, bylo stanovisko Metodického centra průmyslového dědictví v Ostravě, ze dne 8. 1. 2020, č. j. NPU-381/1709/2020, které prohlášení mostu za kulturní památku naopak nedoporučilo. Nicméně uvedlo, že předmětný most považuje za hodnotnou památku místního významu, která nepostrádá památkové hodnoty a měla by být zachována.

V řízení se dále vyjádřila Komise Ministerstva kultury pro hodnocení návrhů na prohlášení nemovitých věcí za kulturní památku a žádostí na zrušení prohlášení nemovitých věcí za kulturní památku, která dne 28. 2. 2020 prohlášení předmětného mostu za kulturní památku doporučila. Jako důvod uvedla: „*Komise doporučuje prohlášení mostu za kulturní památku, neboť v rámci dobové mostní produkce 30. let 19. století představuje svým architektonickým a konstrukčním řešením stavbu velmi hodnotnou. Mostní pilíře s výraznými bříty ledolamů, klenební oblouky a odtokové žlaby z pečlivě opracovaného tesaného kamene, se významně pohledově uplatňují. Při budoucí památkové obnově bude vhodné nahradit novodobé zábradlí historičtějším řešením, k němuž existují obrazové podklady.*“

Účastníci řízení byli v souladu s § 36 odst. 3 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů, informováni dopisem ze dne 13. 7. 2020, č. j. 44769/2020 OPP, o tom, že již byly shromážděny všechny podklady k rozhodnutí a byli vyzváni, aby se vyjádřili jak k nim, tak ke způsobu jejich zjištění, případně navrhli jejich doplnění v zákonem stanovené lhůtě.

Zástupce účastníka řízení (Krajská správa a údržba silnic Středočeského kraje, příspěvková organizace), se s podklady k rozhodnutí osobně seznámil na Ministerstvu kultury dne 30. 7. 2020. Tento účastník řízení se následně ke shromážděným podkladům písemně vyjádřil dopisem ze dne 20. 8. 2020, ve kterém uvedl: „*Most ev.č. 114-017 v obci Dobříš je ve stavebním stavu VI - velmi špatný, konstrukce mostu byla před více než dvaceti lety nevhodně opatřena torkretovou omítkou, která měla za následek uzavření konstrukce a nemožnost jejího vysychání. K degradaci kameniva nosné konstrukce a spodní stavby došlo především vlivem agresivních solí používaných při zimní údržbě a dále pak vlivem mrazových cyklů ve vlhké uzavřené konstrukci.*

KSÚS nemá námitek proti prohlášení mostu za kulturní památku. V případě rozhodnutí o prohlášení kulturní památkou však bude nutné zohlednit stav materiálů nosné konstrukce a celkový stavební stav mostního objektu. Most se nachází na významné komunikaci II/117 s dopravními intenzitami 8698 vozidel za 24 hodin (z toho 1070 těžká motorová vozidla) a po jeho rekonstrukci by měla být zajištěna dopravní dostupnost (vč. IZS), dále pak bezpečnost a plynulost silničního provozu. S ohledem na výše uvedené, by v případě prohlášení mostu za kulturní památku, bylo nutné opravu pojmout skloubením původních konzervativních technologií s moderními řešeními s dochováním historických částí, jak je uvedeno ve stanovisku KÚ Středočeského kraje, Odboru kultury a PP ze dne 24.02.2020 pod č.j. 026431/2020/KUSK.“

Účastník řízení Povodí Vltavy, státní podnik, možnosti osobně se seznámit s podklady k rozhodnutí nevyužil. K řízení se písemně vyjádřil v dopise ze dne 12. 8. 2020, zn. PVL-

54872/2020/240-Hš, ve kterém uvedl, že k prohlášení předmětného mostu za kulturní památku nemá připomínky.

Během hodnocení Ministerstvo kultury pečlivě zvážilo všechny výše uvedené podklady a stanoviska a rozhodlo o prohlášení mostu přes Pilský potok, na pozemku parc. č. 2646/1, k. ú. Dobříš, za kulturní památku.

V řízení bylo zjištěno, že předmětný most postavený ve 30. letech 19. století překlenuje Pilský potok v místě hlavní silnice, která historicky spojovala Prahu s Pasovem. Most měl v době svého vzniku kromě dopravní funkce i funkci reprezentativní, neboť byl postaven před východním vstupem do města Dobříš, kde dosud stojí monumentální barokní zámek s parkem, na který navazovalo barokní a krajinářsky komponované okolí. Na tuto kompozici citlivě navázala i „pasovská“ cesta s alejí, na které byl most umístěn. Most tak v rámci urbanismu města Dobříš a jeho nejbližšího okolí zaujímá jedinečné postavení a má význačnou urbanistickou hodnotu. Je také dokladem stavebního vývoje Dobříše a jeho historického urbanismu. Zároveň se jedná o poslední dochovaný kamenný historický most v Dobříši.

Dále bylo v řízení zjištěno, že až do 2. poloviny 20. století byl most zachován v autentické podobě. V té době byl jeho původní vzhled narušen nahrazením plně parapetní zídky betonovými sloupky a později ocelovými trubkami. Rovněž socha sv. Jana Nepomuckého, která byla součástí parapetní zídky mostu a most zdobila, se do současnosti na místě nedochovala. Ministerstvo kultury připouští, že tyto negativní stavební zásahy snížily památkovou hodnotu mostu. Nicméně dodává, že nikoliv natolik zásadně, aby tato skutečnost bránila prohlášení mostu za kulturní památku. Vysoké památkové hodnoty stále vykazuje jeho do současnosti dochovaná hlavní část - vlastní mostní stavba s kvalitní kamennou konstrukcí.

Z architektonického hlediska se jedná o klasicistní most s kvalitní, pevnou a pokročilou konstrukcí, odpovídající inundačním mostům. Kvalitě konstrukčního řešení odpovídá vyzdění pilířových zdí a jejich břitových čel z přesných kamenných kvádrů i čelních oblouků z přesných klenáků.

Účastník řízení Krajská správa a údržba silnic Středočeského kraje, příspěvková organizace, ve svém písemném vyjádření uvádí, že stavební stav mostu je velmi špatný. Nemá však zásadních námitek proti jeho prohlášení za kulturní památku. Narušení zdíva mostu popisuje i vyjádření Národního památkového ústavu, územního odborného pracoviště středních Čech v Praze. Dle této odborné organizace státní památkové péče je však most i přes jeho stávající intenzivní používání automobilovou dopravou dosud bez závažných statických poruch. Ministerstvo kultury výše uvedená vyjádření vyhodnotilo a dospělo k závěru, že ani současným špatným stavebně-technickým stavem mostu není jeho památková hodnota výrazněji degradována.

Závěrem Ministerstvo kultury konstatuje, že most přes Pilský potok v k. ú. Dobříš je kvalitním příkladem mostního klasicistního stavitelství 1. poloviny 19. století. Svým umístěním, charakterem, historickou, technickou i urbanistickou hodnotou a zachovanými stavebními konstrukcemi splňuje podmínky pro prohlášení věci za kulturní památku ve smyslu ustanovení § 2 zákona č. 20/1987 Sb., o státní památkové péči, ve znění pozdějších předpisů.

Poučení

Proti tomuto rozhodnutí lze podle ustanovení § 152 odst. 1 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů, podat ve lhůtě 15 dnů od jeho doručení rozklad. Lhůta pro podání rozkladu počíná běžet podle § 40 odst. 1 písm. a) správního řádu den následující po dni, kdy bylo toto rozhodnutí doručeno. Doručení písemnosti upravuje § 23 a §

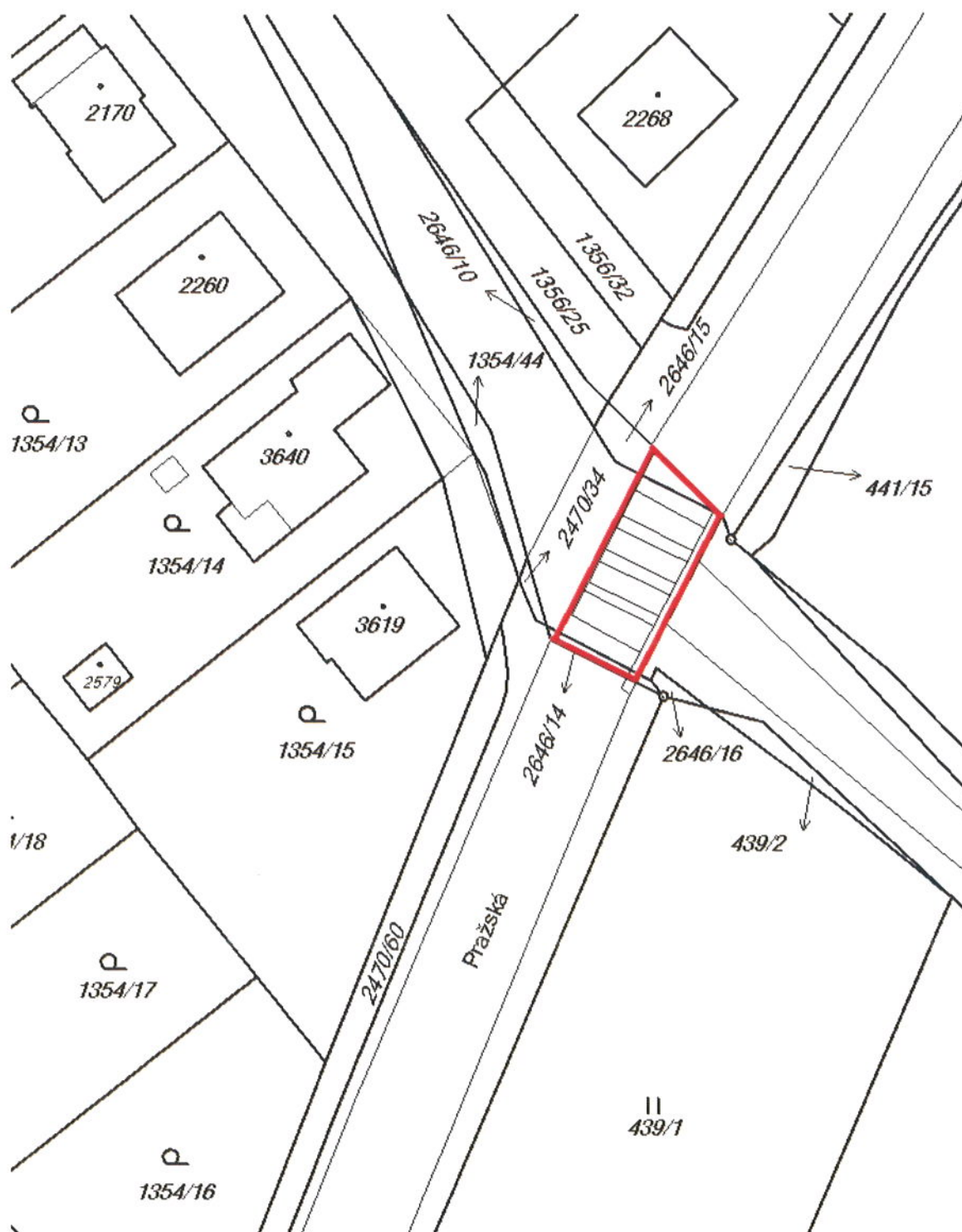
24 správního řádu, který stanoví, že nebyl-li adresát tohoto rozhodnutí zastižen, rozhodnutí se uloží v provozovně provozovatele poštovních služeb. Jestliže si adresát uložené rozhodnutí ve lhůtě 10 dnů ode dne, kdy bylo rozhodnutí k vyzvednutí v provozovně provozovatele poštovních služeb připraveno, nevyzvedne, považuje se rozhodnutí podle § 24 odst. 1 správního řádu za doručené posledním dnem této lhůty (od tohoto dne běží v tomto případě lhůta pro podání rozkladu). Doručení písemnosti pomocí datové schránky upravuje § 17 zákona č. 300/2008 Sb., o elektronických úkonech a autorizované konverzi dokumentů, který rovněž stanoví přednostní doručování dokumentů prostřednictvím datové schránky. Nepřihlásí-li se adresát do své datové schránky ve lhůtě 10 dnů ode dne, kdy byl dokument dodán do datové schránky, považuje se tento dokument za doručený posledním dnem této lhůty. O rozkladu proti tomuto rozhodnutí rozhoduje ministr kultury. Rozklad se podává u Ministerstva kultury na výše uvedenou adresu.

Mgr. Ing. Eva Trejbalová
vedoucí oddělení ochrany kulturních památek
v odboru památkové péče Ministerstva kultury

Stejnopis rozhodnutí:

Národní památkový ústav, generální ředitelství
Národní památkový ústav, územní odborné pracoviště středních Čech v Praze
Městský úřad Dobříš, úsek památkové péče
Krajský úřad Středočeského kraje, úsek památkové péče
Vlastní

Příloha č. 1: orientační zakres umístění kulturní památky (most přes Pilský potok, na pozemku parc. č. 2646/1, k. ú. Dobříš, obec Dobříš, okres Příbram, Středočeský kraj); nedílná součást výroku rozhodnutí č. j. MK 52577/2020 OPP, ze dne 4. 9. 2020

Příloha č. 2: popis dle NPÚ a 2 identifikační fotografie kulturní památky (most přes Pílský potok, na pozemku parc. č. 2646/1, k. ú. Dobříš, obec Dobříš, okres Příbram, Středočeský kraj); nedílná součást rozhodnutí č. j. MK 52577/2020 OPP, ze dne 4. 9. 2020

Hranolové pilíře, opatřené břitovými ledolamy na návodní i povodní straně, nesou nízké segmentové klenby. Čelní zdi jsou z hrubého kamene, čela segmentových oblouků z pískovcových kvádrů a koruna zdiva z pískovcových desek (na ni byl nanesen vyšší betonový pás). Vrcholy rozřezů vody jsou opatřeny poloježlanovými kamennými hlavicemi - stříškami. Mezi pilíři vystupují pískovcové odvodňovací chrliče. Dříve měl most nízké poprsní zídky, které v současné době chybí. Na povodní straně se dodnes zachoval podstavec pro sochu sv. Jana Nepomuckého, která byla poškozena a odstraněna v roce 1974. Čelo zdiva nad oblouky je opakovaně sanované nahozeným betonem i torkretem, souvislým především na západní straně. Dnešní zábradlí je ocelové, trubkové.

Zdivo kleneb je z drobnějšího lomového kamene. Již dříve bylo nahazováno betonem a dnes je torkretované. Ledolamy jsou tvarově poloježlanové, z nepravidelného kamene, z části přebetonované.

